

Πατριαρχῶν Κ/πόλεως φέρουσιν ἀνεξαίρετως τὴν εἰκόνα, ὡς θέλουσιν εἰπεῖν, τῆς Παμμακαρίστου, ἣτις φέρει τὸν τύπον τῆς ἐπωνυμουμένης «Ὁδηγήτρια».

Πάντες οἱ γνωστοὶ τύποι τῆς Θεοτόκου, οἱ εἰλημμένοι ἐκ τε τῶν ἐν τοῖς ναοῖς τοιχογραφιῶν, τῶν Σιγιλλίων, τῶν Νομισμάτων καὶ ἐξ ἐτέρων ἀγιογραφικῶν μνημείων, δὸς δ' εἰπεῖν καὶ ἅπαντα τὰ διάφορα εἶδη τῶν τύπων τῆς Παναγίας Θεοτόκου, τὰ γνωστά ἐν τῇ ἀγιογραφίᾳ ἐκ τῶν ποικίλων αὐτῶν διαφορῶν, ἐν ταῖς στάσεσι τοῦ σώματος, τῆς κεφαλῆς ἢ τῶν χειρῶν τῆς Θεοτόκου καὶ τοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ, δεόν νὰ ὦμεν πεπεισμένοι, ὅτι ἀνεξαίρετως προέρχονται ἐκ πανομοιότητων τῶν περιωδύμων ἐν Βυζαντίῳ θαυματοουργῶν εἰκόνων τῆς Θεοτόκου, γνωστῶν τοῖς Βυζαντινοῖς ἐκ τῶν διαφορῶν ἐμφαντικῶν καὶ ὑπερενδόξων ἐπωνυμιῶν καὶ προσηγοριῶν αὐτῶν, σχέσιν δ' ἔχουσῶν ὅλων πρὸς τὰς ἀρετὰς ἐκείνας τῆς Θεοτόκου, ἃς εὐλαβοῦνται καὶ ὑμνοῦσιν οἱ χριστιανοί, ἀπεκδεχόμενοι εἰς τὰς δι' αὐτῶν ἐκπεμπομένας χάριτας καὶ ἀπονέμοντες τὴν προσήκουσαν λατρείαν, εἰς τὰς ὡς εἴρηται διαφόρως ἐπωνυμουμένας ἱεράς εἰκόνας τὰς ἀποτεθησαυρισμένας ἐν πόλεσιν εἴτε ἐν ἱεραῖς Μοναῖς.

Ἔγγραφον ἐν Σμύρνῃ, τῇ 23 Ἰουλίου 1911.

ΓΕΩΡ. Π. ΒΕΓΛΕΡΗΣ

Ο ΟΡΘΟΣ ΤΩΝ ΨΥΧΩΝ

Ἦ' ἀστέρια τρεμοσβύνουνε κ' ἡ νύχτα εἶνε λίγη·
 μὲ φῶς χλωμὸ καὶ ἄρωστο οἱ κάμποι ἀντιφεγγίζουν,
 κι' ὀλόγυρά του, ὅπου στραφῆ, τὸ μάτι σου ξανοίγει
 ἐδῶ κορμιά, ἐκεῖ κορμιά, στρωμένα νὰ μανρίζουν.

Φίλους κ' ἐχθροὺς ὁ θάνατος σ' ἕνα τραπέζι σμίγει
 ὅπου τ' ἀγοῖμια ἀκάλεστα μὲ κεῖνα τριγυρίζουν·
 χαρὰ 'ς τον ὅπου γλύτωσε, χαρὰ 'ς τον πῶχει φύγει,
 μὰ ὅσους τὸ βόλι ξέσχισε, κοράκια ξανασχίζουν.

Ἄξαφρα ὀρθὸς ὁ Σαλπικτῆς πηδάει ὁ λαβωμένος,
 στοιγγὴν φωνὴ καὶ σπαραχτὴ ἢ σάλπιγγά του βγάζει,
 ποῦ λὲς τὸν ἴδιο της χαλκὸ — κι' ὄχι αὐτιά — σπαράζει.

Μὰ δὲν ξυπνάει στὸ ὀρθρινὸ κανένας πεθαμμένος,
 μόν' τὰ κοράκια φεύγουνε κοπαδιαστὰ σὰν νᾶναι
 τῶν σκοτωμένων ἢ ψυχῆς ποῦ στὰ οὐράνια πᾶνε.

ΙΩ. ΓΡΥΠΑΡΗΣ